

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 30, núm. 45, Diumenge XXXII de durant l'Any, 8 de novembre de 2009

DIUMENGE VINENT, COL·LECTA EXTRAORDINÀRIA DE "GERMANOR"

Som part d'una Església que acompanya i ajuda

Participa-hi

Germanor - Dia de l'Església Diocesana 2009

www.portantos.es

La col·lecta es farà a l'hora de l'ofertori passant les bosses. Abans s'hauran repartit dos tipus de sobres: un de petit per a disposar-hi el vostre donatiu, i l'altre, més gran, amb la carta del nostre Pastor Diocesà, el compte de resultats del 2008, i un formulari per als qui us decidiu efectuar la domiciliació bancària a favor de l'Església.

Diumenge, 15 de novembre se celebra el "Dia de l'Església Diocesana", una diada que serveix per a renovar el compromís dels catòlics amb les necessitats de la pròpia diòcesi. Un compromís que s'intensifica aquest any, després de la posta en marxa del nou sistema de finançament de l'Església acordat entre el Govern i la Santa Seu. Si de veritat estíem la nostra Arxidiòcesi de Barcelona i ens sentim units a ella i a tot el que duu a terme, ens cal contribuir al seu sosteniment. S'han donat passos importants pel que fa al finançament de l'Església, però hem de ser conscients que no n'hi ha prou amb posar la *creueta* en l'imprès de la declaració de la renda, ni amb disposar algun donatiu els diumenges en les bústies. Els nostres bisbes proposen que els catòlics ens organitzem millor. Una de les formes més viables i eficaces és la de la subscripció periòdica parroquial. A la nostra Parròquia han anat augmentant, però potser molts altres feligresos podrien emprar aquest procediment. La col·lecta de "Germanor", ja tradicional per aquestes dates, és un ajut important.

AVUI, A LES 19:15, EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT. Les diòcesis amb seu a Catalunya dediquen d'una manera especial aquest mes a la pregària per les vocacions sacerdotals, realitzant una autèntica "cadena de pregària". A la nostra diòcesi li correspon avui, i els dies 18 i 28. Que l'adoració a Crist- Eucaristia sigui realitzada amb aquesta intenció. Ens cal una pregària fervent!

DOTZÈ ANIVERSARI. Avui es compleix el 12è aniversari de la presa de possessió de Mn. Manel com a rector de la nostra Parròquia, una missió gens fàcil i una responsabilitat que procura exercir tant bé com sap. Ell ens demana sobretot que l'encomanem en la nostra pregària, especialment en l'Eucaristia. **CONSELL PASTORAL.** Està convocat per al proper dimarts, 10 de novembre, a la rectoria.

CENTRE PARROQUIAL. Diumenge 8, a les 6 de la tarda, al teatre, representació del musical *Què bonic és viure!* del Grup de Teatre Les Mèlies. Cinema: Divendres 13 a les 20:30 h. *El Documental del Mes: "Barraques, la ciutat oblidada"*. Com sempre, trobareu més informació al bloc empremtadelcentre.blogspot.com on podreu afegir els vostres comentaris. Ens interessen molt!

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Horari d'estiu:** Dissabtes i Vigílies de festa: 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial - c/ Rector Voltà, 5. 08034 - Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial - c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

L'ENVELLIMENT

Article (2005) del P. Hervé Carrier, jesuïta canadenc,
que fou rector de la Universitat Gregoriana durant el pontificat de Pau VI

Conec diversos amics que arriben a una edat respectable: tenen 75 anys, 80 anys, 90 anys i fins i tot més. Són feliços en el seu estat. **La gran qüestió és saber envellir i restar en pau.** Comencem la reflexió a partir d'una definició de l' "envelliment": l'envelliment és un procés fisiològic normal del darrer període de la vida. Ens hem, doncs, de preparar per a afrontar amb lucidesa i amb paciència, els anys que ens resten de vida. És important, sobretot, pensar que totes les persones grans viuen una experiència semblant, i així ens podem ajudar els uns als altres. Cal treballar per projectes, fins i tot els més senzills, que ens donen la joia de viure. "Com més s'envelleix, més cal ocupar-se" (Voltaire). És també cert que ja fa temps que guardem forces vives. Segons la dita coneguda: "Si la joventut sabés, si la vellesa pogués".

L'envelliment no aporta només aspectes negatius. Amb l'edat, aprenem la paciència i la saviesa. La perllongada experiència de la vida ens dóna el discerniment i el sentit de la vida. L'experiència de la vida ens ensenya els costats bonics de les coses. Podem ajudar els joves amb els nostres consells. Alguna vegada, un amic que estava deprimat ha trobat la manera d'ocupar-se. Evita la solitud i l'avoriment. Escolta música, segueix els programes de televisió. Una àvia es posa a tricotar jerseis per als nens. Un amic llegeix novel·les. Un altre ha trobat un bon passatemps en els mots encreuats. Un vell metge ha començat una col·lecció de segells.

És un mite que tots els vells experimenten depressions i ansietats severes. Segons un estudi, només 1 sobre 7 persones grans sofreixen aquest tipus de reaccions. Comprovo en mi mateix com vaig posant anys. Els amics diuen: "s'ha fet vell de cop", es veu ben bé en les fotos recents. Un, però, pot no deixar-se ensarronar per les aparences, com ho constata La Rochefoucauld, "la vellesa és un tirà". "És un naufragi", deia el general De Gaulle.

Heus aquí exemples ben clars de l'envelliment: Un oblida prendre els medicaments receptats; se li cau el got; ha fet una davallada (un "baixon"), o multiplica "els gestos fallits" (cf. Freud). D'altres reconeixen que la seva memòria comença a fer figa, no troben més els noms de les persones, les dates, els números de telèfon, alguns recauen en actituds d'infant... Però també és cert que n'hi ha d'altres que es vanaglorien de guardar sempre una "memòria d'elefant". Quan ets vell, quan ets vella, els nostres ossos envellits ens provoquen petits patiments, necessitem sovint un bastó, un bastó de vellesa. Si ens mantenim en forma, viurem molt de temps. Pensem en aquesta frase còmica d'A. Daudet: "Un petit vell, bellugadís, sec, viu i alegre".

He conegut un amic que va ser víctima d'un accident cardiovascular (A.C.V.). Ja no podia parlar correctament, s'havia fet afàsic. No podia comunicar de manera normal amb la seva dona. Als àpats, podia demanar un cafè, pensant rebre una poma. La parella es trobava en un gran entrebanc, quan discutia comptes, coses íntimes, o dels problemes de salut. El meu amic repetia contínuament: "És un infern", "allò és un infern". Es pot pensar en les paraules de Dante quan escrivia sobre l'entrada a l'Infern: "abandona tota esperança, tu que hi entres".

He vist persones que a l'hora de la mort, són preses de pors terribles. Se senten els seus crits d'angoixa. Cal donar-los morfina. Altres tenen pànic pensant en la mort i l'angoixa els domina. Els podem ajudar a trobar la pau. Sobretot per a les persones grans, és molt important preparar-se per a la mort. Hi hem de pensar tots els dies. Una manera excel·lent és dir l' Avemaria, repetint "pregueu per nosaltres, ara i en la hora de la nostra mort". La Verge Maria – l'Avemaria- pot fer miracles.

Els joves pensen que la mort és ben llunyana, però per a nosaltres és a les nostres portes. Bossuet crec que deia: "Un se sorprèn que un mortal sigui mort". Amb l'edat, necessitem sovint les cures dels metges, de les infermeres, dels infermers. Els sojorns a l'hospital són més freqüents, les operacions no s'han d'excloure, ja que es té l'edat de les pròpies artèries. En el meu cas, he sofert tres operacions majors, per a les dues caròtides, i per a sis reconstruccions d'un pont al cor. L'any 1997, vaig ser víctima d'un A.C.V., n'he restat afàsic, se m'ha tractat per a una afàsia severa. Ja no podia dir o lletrejar el meu nom, no podia distingir la meva dreta i la meva esquerra. Durant dos anys, he seguit un programa intensiu de foniatría (orthophonie), en un centre de geriatria. La paraula m'ha estat retornada i ara treballo tots els dies a l'ordinador. **Tot això per dir-vos que la guarició i la recuperació són possibles quan es manté un bon esperit, i malgrat tenir una edat avançada. Déu sigui lloat"!**

Tant com es té salut, s'és feliç, però pot arribar, en un moment donat, que les persones grans passin per proves penoses, com ara malalties, malestars, depressions, i fins i tot la pèrdua de l'autonomia. Algunes persones estan decebudes de no poder conduir més el cotxe, per exemple, i han de suprimir els viatges. Però per als creients, sabem que la mort no és la fi de tot, sinó el pas per entrar a la vida eterna i a la felicitat sense fi. Els vells com els joves es diuen: cal ser de la seva edat i del seu temps. Segons la paraula de Boileau, "cada edat té els seus plaers, el seu esperit i els seus costums". Em repeteixo tots els dies: **l'amistat és un do preciós i el nostre amor no envelleix.** Com diu Flaubert, "el cor sol no envelleix". Tot això pot aplicar-se també a una població, un país, una societat, un grup, una comunitat. Es pot dir, es tracta d'una comunitat envellida, és una població en risc, és un grup que espera la mort, un país de vells, una societat que no seguirà, és un grup de persones grans, és una població on l'esperança és mínima. La Paraula de Déu ens guia, tant en les alegries com en les proves, i podem ajudar als altres.